

ת"פ 2312/01/21 - מדינת ישראל נגד בניהו יהודה

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 2312-01-21 מדינת ישראל נ' יהודה

23.8.2022

לפני כבוד השופטת תמר בר-אשר

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

בניהו יהודה

הנאשם

באת-כוח המאשימה: עו"ד חני שפירא (פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי))

בא-כוח הנאשם: עו"ד דוד הלוי

גזר דין

על פי הכרעת הדין מיום 13.7.2021, הנאשם, יליד 19.11.2002 (בן 18 וחודש במועד העבירה והיום בן 19 ו-9 חודשים), הורשע בהתאם להודאתו במסגרת הסדר טיעון בעבירת **ניסיון תקיפה הגורמת חבלה של ממש ממניע גזעני**, לפי סעיף 380 בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - **החוק**), בעבירת **ניסיון תקיפה בנסיבות מחמירות ממניע גזעני**, לפי סעיף 379 בצירוף סעיף 382(א) וסעיף 144 בחוק, בעבירת **חבלה במזיד לרכב ממניע גזעני** לפי סעיף 413 וסעיף 144 בחוק ובעבירת **סיכון דרכים בצוותא** לפי סעיף 344 בחוק.

הסדר הטיעון כלל את תיקון עובדות כתב האישום, אך לא כלל הסכמה בעניין העונש. עוד הוסכם, כי בשל גילו של הנאשם במועד העבירות, שאלת הרשעתו תיבחן שנית לאחר הגשת התסקיר לעונש מטעם שירות המבחן. מאז הרשעת הנאשם הוגשו מספר תסקירים מטעם שירות המבחן (האחרון מיום 1.6.2022) וביום 2.6.2022 נשמעו טענות הצדדים בעניין העונש. לאחר שמיעתם התבקש הממונה על עבודות שירות להגיש את חוות דעתו, אשר הוגשה ביום 14.8.2022 ולפיה הנאשם נמצא מתאים למאסר בעבודת שירות.

עובדות כתב האישום המתוקן

2. על-פי כתב האישום המתוקן, ביום 29.12.2020 סמוך לשעה 21:00, השתתף הנאשם עם אחרים בהפגנת מחאה נגד משטרת ישראל אשר התקיימה באזור רחוב בר-אילן בירושלים בעקבות מות הנער אהוביה סנדק ז"ל. סמוך לשעה 23:30, הלכו הנאשם, הקטין נ"ש, יליד שנת 2005, ואחרים שזהותם אינה ידועה (להלן - **האחרים**) לכיוון כיכר זנועה^[1] לברחוב זקס. לאחר מכן, הם חצו את שדרות חיים בר-לב לכיוון רחוב ואן פאסן ושכונת שיח ג'ראח, שבה ישנם בנייני מוסדות שונים אשר ככלל, משרתים את הציבור הערבי, תושבי השכונה. במהלך הליכתם, אספו הנאשם והאחרים

חתיכות עץ גדולות, ברזנט וכיסא שאותם הניחו על הכביש בכניסה אל השכונה, כדי שישמשו מכשול לעוברים בכלי רכב שזהותם ערבית, וכך תתאפשר הפגיעה בהם (להלן - **החסימה**).

לאחר הצבת החסימה, הגיעו הנאשם וכעשרים אחרים שזהותם אינה ידועה ונכנסו אל הרחבה הסמוכה לבניין קופת חולים "מאוחדת", הנושא שלט גדול, מואר וצבעוני בשפה הערבית שבו כתוב כי מדובר כאמור, בקופת החולים (להלן - **קופת החולים**). ברחבה זו חנו אותה עת טרקטור ומספר מכוניות (להלן - **כלי הרכב**). הנאשם היה מודע לכך שכלי הרכב שייכים לתושבים שמוצאם ערבי או המשמשים אותם. במשך מספר דקות, יידו הנאשם והאחרים בצוואת אבנים רבות אל עבר כלי הרכב וגרמו להם נזקים, כפי שיפורט להלן. רק לעבר חלון הטרקטור הושלכו בעוצמה למעלה מעשרים אבנים, ששתיים מהן יידה הנאשם. על המכוניות האחרות הושלכו אבנים רבות שלפחות אחת מהן יידה הנאשם. כמו כן, הנאשם והאחרים יידו בצוואת ובעוצמה אבנים רבות גם אל מבנה קופת החולים וגרמו לו נזקים, שאחת מהן יידה הנאשם.

3. הנזקים והפגיעות שנגרמו כתוצאה ממעשיהם של הנאשם והאחרים, הם כלהלן:

- א. קופת חולים מאוחדת - שמשת דלת הכניסה נשברה. עלות תיקונה 1,892 ₪.
- ב. טרקטור-מחפרון השייך לראמי סלהב - שמשה הקדמית, חלון הימני ומראה נשברו, פנסים, מכסה מנוע וכיסוי הגה ניזוקו.
- ג. רכב מסוג איסוזו השייך לאמין אבו דולה - שמשה קדמית נופצה וחלונות ניזוקו.
- ד. רכב מסוג סיטרואן השייך לעאבד אלג'ואד נתשה - שמשה קדמית וחלון נסדקו.
- ה. רכב מסוג סקודה קארוק השייך לעלי אבו עסב - שמשה האחורית וכל החלונות נופצו וכן נגרמו מכות פח.
- ו. רכב מסוג פורד פוקוס השייך למועאז אבו עסב - שמשה אחורית וחלונות נופצו ומראה שמאלית נשברה.

4. לאחר המעשים המתוארים, הלכו הנאשם והאחרים לכיוון מקום החסימה שהניחו ברחוב ואן פאסן והחלו לחצות את הכביש, חרף נסיעתם של כלי רכב. אף האחרים שהיו במדרכה הסמוכה החלו ללכת בנתיב הנסיעה ובשל כך נהגי כלי הרכב נאצלו להאט את נסיעתם ולעצור.

בשלב זה הגיע אל המקום רכב מסוג טויוטה שבו נסע רג'אי אל שמאס (להלן - **הטויוטה**). אחד מהאחרים יידה אבן אל עבר הטויוטה וגרם לרכב לעצור ולאחר שנעצר, הנאשם והאחרים נעמדו סמוך אליו. מי מהם ששוחח עם הנהג כדי לברר אם הוא ממוצא ערבי והתרשם שאמנם כך. לאחר מכן, החל נהג הטויוטה בנסיעה איטית. בשל מוצאו הערבי של הנהג, השליך הנאשם אבן מטווח קצר אל עבר הטויוטה אשר פגעה בחלון וגרמה לנהג לבהלה. האחרים והנאשם המשיכו ללכת על הכביש, הנאשם הרים אבן וכשהגיע מולם רכב מסוג קאיה ריו אשר נעצר בשל החסימה, התאספו

הנאשם והאחרים צמוד אליו ושאלו את הנהג, מחמוד אבו גזאלה, אם הוא ערבי. לאחר שהשיב בחיוב, קיללו אותו ופגעו ברכבו. חלקם בעטו ברכב והנאשם ואדם נוסף השליכו לעברו אבן מטווח קצר בכוונה לפצוע אותו וזאת בשל מוצאו הערבי. כתוצאה מהמתואר, השמשה הקדמית והמראה נשברו ונגרמו מכות פח.

לאחר המתואר, יצאו הנאשם והאחרים משכונת שיח ג'ראח והלכו לכיוון רחוב זקס פינת שדרות בר-לב. שם המשטרה עצרה את הנאשם.

תסקירי שירות המבחן

5. **רקע:** מטעם שירות המבחן (קצינת המבחן ועו"ס בכירה, הגב' תמר הילה שמחון), הוגשו תסקירים ועדכונים רבים, בהמשך לאלו שהוגשו במסגרת הליך המעצר. להלן יובאו עיקריהם.

על-פי התסקירים, הנאשם, יליד 19.11.2002, במועד העבירות היה כבן 18 וחודש ועתה הוא בן 19 וכתשעה חודשים. עד מעצרו גר עם משפחתו בשכונת הר חומה בירושלים, למד בכיתה י"ב בבית ספר "עמל" ועבד בחנות. הוא השישי מבין שבעה ילדים, בני 13-29, במשפחתו, המנהלת אורח חיים חרדי. אביו מאבטח בחנות ואמו עקרת בית. בשנת 2008 היא נפגעה בפעולת איבה. עד כיתה ח' למד הנאשם במסגרות חרדיות ולאחר מכן למד בבית ספר תיכון המשלב לימודי קודש עם לימודים כלליים. בגיל צעיר אובחן כסובל מבעיות התנהגות ובעיות קשב וריכוז וטופל תרופתית. לקראת כיתה י"א החריפה התנהלותו האלימה, הוא החל להסתבך באירועי אלימות מחוץ לבית הספר ובשל כך הופנה אל שירות המבחן לנוער. לדברי הנאשם, הוא אינו צורך סמים אך באירועים חברתיים לעיתים הוא נוטה לשתות אלכוהול. אין לחובתו הרשעות קודמות, אך מתנהל נגדו הליך נוסף בבית משפט השלום לנוער בשל עבירת תקיפה, מיום 7.5.2020.

6. **התסקיר מיום 5.9.2021:** תסקיר זה הוגש בהמשך לתסקירים שהוגשו במסגרת הליך המעצר. על-פי האמור בו, ביום 21.1.2021 (כשלושה שבועות לאחר הגשת כתב האישום), שוחרר הנאשם מהמעצר ונעצר בפיקוח וכן ניתן צו פיקוח מעצרים. ביום 13.7.2021, מועד מתן הכרעת הדין, הוסר הפיקוח האלקטרוני ונקבע כי יוסיף להיות במעצר בית, אך הורשה לצאת לעבודה בפיקוח אחיו. תוקפו של צו פיקוח המעצרים הוארך ובמסגרתו שולב הנאשם בקבוצה טיפולית לעצורי בית מטעם שירות המבחן. על פי התרשמות מנחות הקבוצה, הוא שיתף פעולה וביטא מוטיבציה לשיפור התנהלותו. במהלך השנה שבה היה במעצר בית, היה בקשר גם עם עובד מטעם קידום נוער אשר הגיע לביתו מידי שבוע, שאף הוא התרשם כי הנאשם גילה מוטיבציה לניהול אורח חיים תקין ורצון להשתלב במכינה. במקביל השתתף בפעילות של תכנית "סיכויים" ובפגישות פרטניות. התרשמות שירות המבחן אותה עת הייתה כי הנאשם גילה רצון ומוטיבציה להימנע מהתנהגות פוגענית ואלימה וכי נראה כי רמת הסיכון הנשקפת ממנו פחתה.

הנאשם התראיין למכינה הקדם צבאית "ניצוץ - בני גד" ונמצא מתאים להשתלב בה. מדובר במכינה הפועלת בשיתוף משרד הרווחה ומיועדת לצעירים במצבי סיכון, הממנפת את רצונם להשתלב בשירות צבאי. שירות המבחן המליץ לאפשר לנאשם להשתלב במכינה, תוך הדגשה כי זו אינה חלופת מעצר ולכן שהייתו שם תהיה על-פי תנאי המקום. בסופי השבוע החניכים יוצאים אל בתיהם ואז ישהה הנאשם בבית הוריו. עוד הומלץ כי יוכל להגיע אל המכינה באופן

עצמאי.

ביום 6.10.2021 הוגשה בקשת שירות המבחן לדחות את הגשת התסקיר בעניין העונש. בדיון מיום 10.10.2021 נכח מנהל המכינה, מר אבידן בית יעקב שהסביר בפירוט רב על פעילותה. המאשימה התנגדה לשילוב הנאשם במכינה, מהנימוק שמדובר בתהליך ארוך ואיחולו בא-כוח הנאשם ביקש לאפשר את מעבר הנאשם אל המכינה. בתום הדיון נקבע כי הנאשם יוכל לנסות להשתלב במכינה, אך הובהר כי אין בכך לחייב לעניין העונש שיושת עליו או כדי ליצור אצלו ציפיות וכי נושא העונש ייבחן וישיקל בתום התהליך, לאחר שקילת המלצות שירות המבחן.

7. **מספר הודעות החל מיום 14.10.2021:** ביום 14.10.2021 הודיע שירות המבחן כי הנאשם חזר אל בית הוריו לאחר שהתבקש לעזוב את המכינה לאלתר בעקבות אירוע שבמהלכו הוא וחניך נוסף התנהלו באופן שאינו תואם את ערכי המקום. בעקבות הודעה זו נקבע דיון, אשר נדחה לאחר הגשת בקשת שירות המבחן מיום 19.10.2021, לאפשר להם לבדוק אם הנאשם יוכל לחזור אל המכינה. ביום 2.11.2021 המליץ שירות המבחן לאפשר זאת, לאחר שהנאשם הביע חרטה על התנהלותו הבעייתית במכינה ואכזבה מהפסקת התהליך ואף מנהל המכינה הסכים לאפשר זאת. בדיון מיום 4.11.2021 התקבלה המלצת שירות המבחן ונקבע כי הנאשם יחזור אל המכינה.

8. **הודעות עדכון מיום 10.1.2022 ומיום 8.4.2022:** ביום 10.1.2022 עדכן שירות המבחן כי הנאשם עדיין בשלבי הסתגלות למכינה, כי על פי דיווחים הוא בדרך כלל עומד בכללי המסגרת, אך היו גם מספר אירועים שהתאפיינו בקשייו לקבל סמכות ולפיקח הוטלו עליו סנקציות שונות ובין השאר, הרחקה מהמכינה למשך שבועיים. עם זאת, הנאשם משתף פעולה ולכן הומלץ שתסקיר נוסף יוגש בחלוף תקופת ניסיון במכינה בת שלושה חודשים.

ביום 8.4.2022 הוגשה הודעת עדכון שבה נאמר כי התהליך במכינה עתיד להסתיים ביום 23.6.2022, כי נבחנות אפשרויות שונות לגבי המשך הטיפול בנאשם ובין השאר, נבחנת אפשרות גיוסו לצבא או השתלבותו בשירות לאומי. לבקשת שירות המבחן נדחה מועד הגשת התסקיר בעניין העונש.

9. **התסקיר לעונש מיום 1.6.2022:** בתסקיר לעונש עמד שירות המבחן על התהליך שעבר הנאשם בנושא העבירות שעבר, אשר כלל הכרה בהיבט האלים של האירוע ובגורמים אשר הובילו אותו לפעול באלימות. הוא אף הכיר באחריותו למעשיו הפוגעניים והאלימים ובכך שנעשו על רקע גזעני וכן הביע חרטה על עצם מעורבותו הפלילית ועל השלכותיה על קרוביו ועל אורח חייו.

בנושא הערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, תוארה השתלבות הנאשם במכינה וכן הובאו עיקרי הדיווחים שהתקבלו מהצוות, שלפיהם בתחילת ההליך נתקלו גורמי הטיפול בקשיים עם הנאשם. התרשמותם הייתה כי הוא בעל דפוסי התנהגות עברייניים, שהתבטאו באיומים כלפי חניכים ובקשייו להשתלב מבחינה חברתית ולעמוד בדרישות המכינה. במהלך תקופת שהייתו שם, הורחק משם מספר פעמים על רקע התנהגות אלימה, אך הוחזר בשל התרשמות גורמי הטיפול כי הוא מעוניין בשינוי אמתי בדפוסי התנהגותו. אמנם חל שינוי בהתנהלותו, אשר התבטא בהגעתו הרציפה, בהשתתפותו בסדר היום ובהשתלבותו החברתית. אף ניכר כי השקיע מאמץ וכי גם בעת שהייתו בבית הוריו, התרחק

מחברה שלילית. לצד זה, גורמי הטיפול במכינה התרשמו כי הנאשם עדיין מחזיק בדפוסי התנהלות עברייניים, אך ציינו כי חל שינוי אשר התבטא בהימנעותו מהגעה לאירועי אלימות פיזית, בהשתלבותו במסגרות ובקבלת סמכות.

למרות האמור, בחודש מאי 2022 הנאשם היה מעורב באירוע אשר במהלכו נתפס כמי שאיים על אחד החניכים ולכן הוחלט לסיים את התהליך הטיפולי במכינה. הוא עזב את המכינה, אך ליווי באמצעות הצוות המלווה את בוגריה נמשך לצד ניסיון לסייע לו להשתלב בשירות לאומי מותאם.

בתסקיר תוארה גם התנהלות הנאשם בקבוצות הטיפוליות לעצורי בית שבמהלכן ניתן היה להתרשם כי הוא חש אי נוחות בשל כך שעבר עבירות על רקע גזעני כלפי אנשים ממוצא ערבי. שירות המבחן אף התרשם כי הנאשם עבר תהליך התבגרות שכלל את הכרתו באחריותו לעבירות והבנת גבולות. בפגישה האחרונה אף ניכר שהוא מבין את המחיר שעליו לשלם בשל אי עמידתו בתנאי המכינה וכן ניכר כי כיום הוא פועל ממקום מווסת ושקול יותר מאשר בעבר וכי הוא מעוניין בהמשך שיפור דפוסי התנהלותו הבעייתיים. עם זאת, עודנו עובר תהליך של גיבוש זהות, ניסיון השתלבות בחיים עצמאיים ותהליך שנועד לווסת את התנהלותו כמפורט בתסקיר.

שירות המבחן שקל את חומרת העבירות, את ההליך הנוסף (בבית משפט השלום לנוער) ומנגד, את גילו הצעיר, את העובדה שאין לחובתו הרשעות קודמות, את הכרתו באחריות למעשיו, את אי הפרת תנאי מעצר הבית, השתתפותו במסגרות הטיפול השונות והשינוי שחל בעמדותיו, בהתנהלותו, באי חברתו לחברה שולית וכן את המוטיבציה שגילה להמשך טיפול משמעותי. לנוכח כל אלו, עמדת שירות המבחן היא כי עונש מאסר בפועל וחשיפת הנאשם לאווירה עבריינית בכלא עלולים לחבל בהישגיו השיקומיים ולהקשות על המשך השתלבותו בתהליך טיפולי ושיקומי. לכן הומלץ להימנע ממאסר בפועל וחלף זאת להשית על הנאשם שירות לתועלת הציבור בהיקף 240 שעות, אשר יאפשר לו להשתלב בשירות לאומי וכן לתת צו מבחן למשך שנה, אשר במסגרתו יוסיף להיות בפיקוח שירות המבחן. עם זאת, בשל אי השלמת התהליך הטיפולי במכינה, הומלץ להרשיעו בעבירות.

הראיות לעונש

10. **הראיות לעונש מטעם המאשימה:** תצהיר נפגע עבירה מטעם נהג רכב הטויוטה, רג'אי אל שמאס (ת/1). על-פי הנתען בתצהירו, נזרקו אבנים לכיוון רכבו וכי נוסף לנזקי הרכוש שנגרמו לרכבו, נגרמו לו גם נזקים נפשיים, הוא נזקק לטיפול פסיכיאטרי ואף לתרופות. בתמיכה לכך צורף אל התצהיר מכתב מרופא מומחה בפסיכיאטריה מיום 22.1.2021, המפרט את הדברים.

11. מטעם הנאשם לא הוגשו ראיות לעונש.

טענות הצדדים בעניין העונש, לרבות דברי הנאשם

טענות המאשימה

12. באת-כוח המאשימה עמדה כך שמדובר במסכת אירועים שהחלה בחסימת כביש, המשיכה בידי אבנים אל עבר כלי רכב ולעבר בניין קופת חולים, תוך הסבת נזקים רבים, אשר הידרדרה ליידוי אבנים מטווח קצר אל עבר כלי רכב, לאחר שהחבורה ובה הנאשם, וידאה שנהגיהם ערבים. הערכים המוגנים אשר נפגעו לטענתה, הם שלמות הגוף, תחושת הביטחון, פגיעה במבנה ציבורי וברכוש פרטי. הפגיעה היא במרקם החיים המורכב בירושלים ובביטחון משתמשי הדרך. בשל השתלשלות האירועים ועשיית המעשים בחבורה, הפגיעה בערכים החברתיים משמעותית.

בעניין נסיבות מעשי העבירות טענה באת-כוח המאשימה, כי דובר במעשים מתוכננים, אשר נעשו לאחר איסוף חפצים, בניית החסימה בכביש וניצולה לשם זריקת האבנים על כלי הרכב וכן כי היה זה אירוע מתגלגל שהלך והחמיר. אמנם הנאשם היה חלק מחבורה, אך חלקו היה משמעותי. הוא יידה שתי אבנים אל הטרקטור, אבן אל מכונית נוספת, אבן אל קופת החולים, אבן ממרחק קרוב אל הטיוטה ואבן אל רכב הקאיה. בעניין הנזק, הפנתה אל תצהיר הנפגע של נהג הטיוטה וכן טענה כי הנזק הפוטנציאלי היה חמור יותר, בשל המרחק הקצר שממנו הושלכה האבן. בעניין המניע, הדגישה כי העבירות נעברו ממניע גזעני, המגביר את חומרתן.

13. בעניין מדיניות הענישה, הפנתה באת-כוח המאשימה אל שלושת פסקי הדין הבאים:

ע"פ 3657/16 **אלועברה נ' מדינת ישראל** (25.1.2017) - נאשם בן 20, ללא הרשעות קודמות, הורשע בעבירת חבלה במזיד לרכב ממניע גזעני, בכך שבתקופת מבצע 'צוק איתן' חרט צלבי קרס על אחד-עשר כלי רכב שחנו בישוב יהודי. נקבע מתחם עונש בין 4 ל-18 חודשי מאסר. הושתו 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי לחמישה מתלוננים, שסכומם הכולל 6,600 ₪. הערעור נדחה.

ע"פ 2906/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (14.7.2019) - נאשם בן 15.5, ללא הרשעות קודמות, הורשע בעבירת תקיפה בנסיבות מחמירות ממניע גזעני, בכך שיידה אבנים אל עבר אדם בעל חזות יהודית, שפגעו בגבו וגרמו לו חבלות. על שותפיו הושתו 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי למתלון בסך 7,500 ₪. למרות המלצת שירות המבחן להימנע ממאסר, הושתו 6 חודשי מאסר, מחציתם בפועל ומחציתם בעבודות שירות, מאסר מותנה ופיצוי בסך 15,000 ₪. הערעור נדחה.

באת-כוח המאשימה הפנתה גם אל פסק הדין בענ"פ 61245-12-14 **קוואסמה נ' מדינת ישראל**, אך הוא לא הוגש ולא אותר במאגרי המידע. על-פי הנתען, דובר בנאשם בן פחות מ-15, שהורשע בעבירת ניסיון תקיפה ממניע גזעני, ניסיון היזק לרכוש ממניע גזעני והתפרעות, בכך שיידה אבנים אל עבר כלי רכב של יהודים. שירות המבחן המליץ להימנע מהרשעה. בבית משפט השלום הושתו 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס ופיצוי. בערעור הומר המאסר ב-6 חודשי עבודות שירות.

14. עמדת המאשימה היא כי יש לקבוע מתחם עונש הולם בין 9 ל-20 חודשי מאסר בפועל ולמקם את עונשו של

הנאשם בחלקו התחתון של המתחם אך לא בתחתיתו.

בעניין נסיבותיו של הנאשם הוסיפה באת-כוח המאשימה, כי הנאשם מכיר באחריותו למעשים, משתפר ביחסו אל העבירות, אך יש נגדו הליך נוסף בשל עבירת תקיפה שדון בבית משפט השלום לנוער. אמנם אין לחובתו הרשעות קודמות, אך מעשיו היו חלק מהתנהגות אלימה, שאף השתקפה בתסקירים, שמהם עלה כי מאז הגשת כתב אישום, הנאשם היה מעורב בלא מעט תקריות, שבעטין אף הורחק מהמכינה ואשר כללו התנהגות לא הולמת ואירועי איומים על חניכים. למרות הזדמנויות חוזרות להשתלב במכינה, הנאשם לא ניצל זאת. לכן אף קשה להבין את המלצת שירות המבחן להסתפק בשירות לתועלת הציבור. עמדת המאשימה היא אפוא, כי בהתחשב בכך שהעבירות נעברו ממניע גזעני, יש להשית על הנאשם מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצויים למתלוננים וכן כי אין מדובר במצב שבו משיקולי שיקום יש מקום לחרוג ממתחם העונש.

15. באת-כוח המאשימה הוסיפה כי בעקבות האירוע הנדון הוגש רק כתב אישום נוסף אחד נגד קטין, אשר נדון בבית משפט השלום לנוער וטרם הסתיים. במענה לטענת בא-כוח הנאשם בדבר אכיפה בררנית, השיבה, כי לא אותרו מעורבים נוספים, למרות איסוף ראיות ופעולות חקירה אשר נעשו לשם כך. לדבריה, נתפס חשוד נוסף, אך התיק בעניינו נסגר מחוסר ראיות מספיקות.

טענות ההגנה

16. בא-כוח הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן וכן הבהיר, כי אינו מתנגד להרשעת הנאשם. בעניין הצהרת הנפגע טען, כי למרות אי התנגדותו להגשתה, הוא מתנגד לתוכנה של חוות דעת המומחה שצורפה מאחר שנראה כי נועדה למטרה שונה וכי קשה לקבל את תוכנה. בעניין פסקי הדין שהגישה המאשימה טען, כי דובר בנסיבות שונות וחמורות יותר מאלו הנדונות.

17. בעניין נסיבות העבירה טען בא-כוח הנאשם, כי בלי להקל ראש במעשים המתאפיינים במידת חומרה מסוימת והראויים לגינוי, יש לזכור כי הפגיעה הייתה ברכוש, השונה מפגיעה בנפש וכן כי יש לשקול את העבירות ובהן עבירת סיכון דרכים, הנתונה לסמכות בית משפט השלום.

עוד טען, כי ישנה אפליה קשה בכך שרק הנאשם הועמד לדין. באירוע השתתפו כעשרים אנשים ובמקום ישנן מצלמות. אף נראה כי הנאשם נתפס רק בשל צבע מעילו שהיה בולט. לטענתו, בפועל לא נעשה כל מאמץ מצד המשטרה לאיתור המעורבים מעבר לנאשם שנתפס במקום ולקטין נוסף. עצם האכיפה הבררנית מצדיקה, הקלה בענישת הנאשם ובמיוחד בשל כך שחלקו היה קטן משל האחרים.

18. בעניין נסיבותיו של הנאשם טען בא-כוחו, כי גילו במועד העבירות היה 18 וחודש, על גבול הקטניות, כך שעל הענישה להיקבע בהתאם; הוא הודה מיד וחסך זמן שיפוטי; הנאשם היה כחודש במעצר, כשבעה חודשי מעצר בפיקוח וכשמונה חודשים במכינה; על-פי התסקיר, מגיל צעיר סבל מהפרעות קשב וריכוז; הוא עבר שינוי משמעותי במסגרת

הטיפול-שיקומית בליווי שירות המבחן; אמנם בסופו של דבר הנאשם התבקש לעזוב את המכונה, אך כאמור בתסקיר, צוות המכונה ממשיך ללוות אותו; שירות המבחן התרשם מהתקדמותו המשמעותית ואף הדגיש כי מאסר בפועל עלול לחבל בהישגיו השיקומיים. לפיכך ביקש בא-כוח הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן.

דברי הנאשם

19. הנאשם אמר כי הוא מודע למעשיו וכי הוא מצטער ומתחרט על מה שעשה. הוא ביקש להמשיך בתהליך השיקום וכן ביקש כי בית המשפט יתחשב בכל אלו.

20. לשלמות הדברים יוער, כי בהתאם להודעת הנאשם מיום 4.7.2022 ולהודעת בא-כוחו מיום 5.7.2022, הנאשם קיבל צו גיוס שלפיו מועד גיוסו לשירות צבאי נקבע ליום 10.7.2022. מחוות דעת הממונה על עבודות שירות עלה, כי הנאשם שוחרר משירות צבאי בשל ההליך הפלילי הנדון.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

21. **הערכים החברתיים שנפגעו מהעבירות ומידת הפגיעה בהם:** הנאשם הורשע בעבירת ניסיון תקיפה הגורמת חבלה של ממש ממניע גזעני, בעבירת ניסיון תקיפה בנסיבות מחמירות ממניע גזעני, בעבירת חבלה במזיד לרכב ממניע גזעני ובעבירת סיכון דרכים בצוותא.

הערכים הנפגעים מעבירות האלימות ומעבירות הרכוש שבהן הורשע הנאשם הם כבוד האדם, זכותו לשלמות גופו ולביטחונו, זכותו לשלמות קניינו וכן זכות הציבור שיישמר רכוש המשמש את הציבור. הפגיעה הנגרמת מעבירה אשר נעברה ממניע גזעני אף חמורה יותר. **"פגיעה באדם בשל השתייכות לציבור מסוים פוגעת באדם מעבר לפגיעה הגלומה במעשה עצמו. היא פוגעת בזכותו של אדם ובכבודו כאדם וכן בקבוצת האוכלוסייה שאליה הוא משתייך ובתחושת הביטחון של כלל חבריה בחברה"** (הצעת חוק העונשין (תיקון מס' 82) (עבירה בשל השתייכות לקבוצה), התשס"ד-2004 (הצעת חוק הכנסת 52, התשס"ד, 28.7.2004)). לא אחת אמנם נקבע, כי הפגיעה בערכים המוגנים בשל מעשים ממניע גזעני משמעותית יותר ומכאן הצורך ב"**ענישה מרתיעה על מנת להתמודד עם גילויי אלימות על רקע גזעני**" (ע"פ 3183/16 עופרי נ' מדינת ישראל (27.10.2016), כבוד השופט ס' ג'ובראן, פסקה 9 ופסקי הדין המובאים שם).

בשל ריבוי המעשים, עשייתם בחבורה וממניע גזעני אשר התבטא בכך שהמעשים כוונו באופן מובהק כלפי ערבים וכלפי רכוש בבעלות ערבים, הפגיעה בערכים המוגנים היא בעוצמה גבוהה.

22. **בחינת מדיניות הענישה הנוהגת:** בחינת מדיניות הענישה הנוהגת, המשתקפת מפסקי דין שאליהם הפנתה המאשימה (מטעם ההגנה לא הוגשו פסקי דין) ומפסקי דין נוספים, מעלה ענישה מגוונת בנסיבות דומות. מקצתה מחמירה מזו שאליה הפנתה המאשימה, אך חלקה מקלה יותר. להלן פרטיהם של תשעה מפסקי הדין שנבחנו.

(1) ע"פ 3183/16 **עופרי נ' מדינת ישראל** (27.10.2016) - הרשעה על-פי הודאה בעבירות תקיפה בנסיבות מחמירות ממניע גזעני והיזק בזדון. המערער קרא לאחרים (הנאשמים הנוספים) להצטרף אליו כדי לתקוף אדם בשל היותו ערבי, הצטייד במוט ברזל ובאקדח גז, וחזר במיוחד כדי לגרום נזק לרכוש. הושתו 8 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי למתלון.

(2) ע"פ 5634/16 **שחר נ' מדינת ישראל** (27.10.2016) - המערער הורשע בעבירות תקיפה בנסיבות מחמירות ממניע גזעני, תקיפת עובד ציבור, היזק בזדון ממניע גזעני וניסיון להיזק בזדון ממניע גזעני. דובר בעבירות רבות בשלושה פרטי אישום (שלושה אירועים), אשר נעברו באופן מתוכנן, בעוד המערער ושותפיו היו רעולי פנים והצטיידו בגז מדמיע ובקרב שבאמצעותו הוכה המתלון. הושתו 10 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי למתלונים.

(3) ע"פ 2648/18 **פלוני נ' מדינת ישראל** (19.3.2020) - בגיר וקטין הורשעו לאחר שמיעת הוכחות בעבירות תקיפה בנסיבות מחמירות ופציעה בנסיבות מחמירות, אשר נעברו תוך שימוש במוטות, אלות ואבנים כלפי המתלונים בשל היותם ערבים. על הבגיר הושתו 4 חודשי מאסר מותנה ועל הקטין חודש מאסר מותנה. הערעור על הכרעת הדין ועל גזר הדין בעניין הבגיר נדחה ואילו ערעורו של הקטין התקבל, תוך ביטול הרשעתו והמרת עונשו ל-50 שעות של"ץ.

(4) ת"פ (מחוזי ירושלים) 38072-03-16 **מדינת ישראל נ' פלוני** (3.4.2017) - הנאשם 2 קטין, הודה במסגרת הסדר טיעון וצירף שלושה הליכים שבכולם נקבע כי עבר את העבירות ללא הרשעה. באחד מהם דובר בעבירות תקיפה ממניע גזעני בנסיבות מחמירות ופציעה בנסיבות מחמירות. בשל הליך שיקום מרשים, הוחלט שלא להרשיעו. נקבעו אמצעי טיפול שכללו 150 שעות של"ץ, התחייבות להימנע מעבירה, צו מבחן ופיצוי לנפגע בסך ₪ 1,250.

(5) ת"פ (מחוזי ירושלים) 69431-01-19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (12.1.2021) - הנאשם 2 קטין, הודה במסגרת הסדר טיעון והורשע בעבירת תקיפה בנסיבות מחמירות הגורמות חבלה של ממש ממניע גזעני. הוא הורשע והושתו עליו מאסר מותנה, 300 שעות של"ץ, פיצוי לנפגע בסך ₪ 5,000, חתימה על התחייבות להימנע מעבירה וצו מבחן.

(6) ת"פ (מחוזי ירושלים) 44504-04-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (17.2.2016) - הנאשם קטין, הודה במסגרת הסדר טיעון בעבירות תקיפה בנסיבות מחמירות ממניע גזעני, תקיפת עובד ציבור, ניסיון היזק בזדון ממניע גזעני והיזק בזדון ממניע גזעני. הוא הורשע והושתו עליו מאסר מותנה, 250 שעות של"ץ, ופיצוי בסך ₪ 2,000 לכל אחד משני הנפגעים.

(7) ת"פ (מחוזי מרכז) 45561-04-17 **מדינת ישראל נ' קפלן** (12.11.2018) - הרשעה על-פי הודאה בעבירת תקיפה בנסיבות מחמירות, שתי עבירות קשירת קשר לפשע, סיוע להצתה וסיוע להשחתת פני מקרקעין ממניע גזעני.

דובר בשני אירועים מתוכננים שבהם הנאשם ואחרים תקפו ערבי, חיבלו ברכבו והציתו רכב. נקבע מתחם עונש בין 8 ל-24 חודשי מאסר. הושתו 12 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי למתלוננים. הערעור על העונש נדחה (ע"פ 9057/18, אשר נדון עם ערעורים נוספים במסגרת ע"פ 3793/18 פלוגי נ' מדינת ישראל (3.5.2020)).

(8) ע"פ 8538/18 פרוך נ' מדינת ישראל (7.1.2019); ת"פ (מחוזי ירושלים) 29650-01-18 מדינת ישראל נ' פרוך (1.11.2018) - הנאשם, צעיר כבן 19, הורשע על-פי הודאתו בעבירת תקיפה בנסיבות מחמירות ממניע גזעני. הנאשם ואחר הבחינו בשני המתלוננים, בעלי חזות חרדית, הכו אותם בראשם ולאחר שפגשו אותם בפעם השנייה אילצו אותם לעשות מעשים שונים תוך הכאתם במכות אגרופ ובעיטות. נקבע מתחם עונש בין 12 ל-30 חודשי מאסר. הושתו 20 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה, קנס בסך 3,000 ₪ ופיצוי בסך 12,000 ₪ לכל אחד מהמתלוננים. הערעור התקבל, תוך הפחתת עונש המאסר בפועל ל-15 חודש.

(9) ע"פ 4609/14 בסט נ' מדינת ישראל (1.3.2015) - הרשעה לאחר ניהול הוכחות בעבירות ניסיון חבלה חמורה בנסיבות מחמירות ומהומה ועלבון במקום ציבורי ממניע גזעני. על רקע שתיית אלכוהול נעשה ניסיון לתקיפת קב"ט באמצעות בקבוק זכוכית שבור, תוך קריאת קריאות גנאי גזעניות, מעשים אלימים ויצירת מהומה. הערעור על העונש התקבל בחלקו. נקבע מתחם עונש בין 13 ל-42 חודשי מאסר ומשיקולי שיקום, המאסר בפועל הופחת מ-18 ל-9 חודשים.

23. **נסיבות מעשי העבירות:** השיקולים שעניינם נסיבות מעשי העבירות, הם אלו: **ראשית**, דובר במעשים מתוכננים, אשר נעשו לאחר איסוף חפצים, בניית החסימה בכביש וניצולה לשם יידוי האבנים אל עבר כלי הרכב ומבנה קופת חולים הסמוך ובהמשך גם אל עבר כלי הרכב שנסעו במקום; **שנית**, המעשים נעשו בחבורה ואף דובר במעשים רבים ונמשכים. אמנם הנאשם ידה רק חלק מהאבנים, אך חלקו היה משמעותי; **שלישית**, ניתן משקל לחומרת נזקי הרכוש, אך גם לנזקים הנפשיים שעליהם הצביע אחד הניזוקים בתצהיר הנפגע וכן נשקלה עוגמת הנפש הרבה שחזקה כי נגרמה לכל בעלי כלי הרכב שניזוקו (כמפורט לעיל); **רביעית**, דובר במעשים אשר נבעו ממניע גזעני מובהק, שאף עלה מהמעשים עצמם; **חמישית**, חזקה על הנאשם שהבין היטב את חומרת מעשיו, את הפסול בהם ואת משמעותם וכי יכול היה להימנע מהם או לעצור בכל אחד משלבי המעשים.

24. **קביעת מתחם העונש ההולם - סיכום:** בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו ממעשי העבירות ובמידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות שבהן נעברו העבירות, כפי שאלו פורטו לעיל, מתחם העונש ההולם הוא בין שישה חודשי מאסר, לרבות בעבודות שירות, לבין שמונה-עשר חודשי מאסר בפועל.

גזירת עונשו של הנאשם

25. **נסיבותיו של הנאשם:** נסיבותיו של הנאשם אשר אינן קשורות במעשי העבירות ואשר נשקלו הן אלו: **ראשית**, אין לחובתו הרשעות קודמות, עם זאת מתנהל נגדו הליך נוסף בבית משפט השלום לנוער בעניין עבירת תקיפה. **שנית**, הנאשם הודה והכיר באחריותו לחלקו במעשים שנעשו; **שלישית**, נשקלו מאמצי השיקום שעשה, השתלבותו במסגרות

טיפוליות עוד בשלב המעצר בפיקוח וכן השתלבותו במכינה כמפורט בתסקיר שירות המבחן (ולעיל). עם זאת, ניתן משקל לכך שחרף כל ההזדמנויות שניתנו לו, נראה כי בפועל, שיתוף הפעולה מצדו היה בעייתי וכי הוא אף היה מעורב בלא מעט תקריות בעייתיות אשר כללו התנהגות לא הולמת ואיומים על חניכים אחרים, עד שלבסוף הורחק מהמכינה. **רביעית**, ניתן משקל להמלצת שירות המבחן ולהערכתם כי עונש מאסר בפועל עשוי לפגוע במאמצי השיקום שעשה הנאשם ולפגוע בסיכויי לשוב אל מעגל החיים הנורמטיבי; **חמישית**, ניתן משקל למעצר הנאשם במשך כשלושה שבועות (מיום 30.12.2020 עד יום 20.1.2021), לשהייתו במעצר בפיקוח במשך כחצי שנה (מיום 21.1.2021 עד יום 13.7.2021), ובמעצר בית חלקי שבמסגרתו הורשה לצאת לעבודה עם אחיו, במשך כשלושה חודשים (עד יום 11.10.2021), ולאחר מכן הוא שהה במכינה במשך כשבעה חודשים, עד הרחקתו משם (בחודש מאי 2022).

26. **טענת אכיפה ברחיקה**: בא-כוח הנאשם טען כי יש להקל בעונשו של הנאשם מהטעם שמתוך כעשרים המתפרעים שמעשיהם מתוארים בכתב האישום, נתפסו רק הנאשם וקטין נוסף (שההליך בעניינו מתנהל בבית משפט השלום לנוער). במענה לטענה זו השיבה בא-כוח המאשימה, כי אי הגשת כתבי אישום נוספים נבעה מכך שחרף פעולות חקירה שנעשו, אותרו רק שלושה מתפרעים, הנאשם, הקטין והשלישי שתיק החקירה נגדו נסגר מחוסר ראיות.

טענה דומה נדונה לאחרונה בע"פ 292/22 **מדינת ישראל נ' חליל** (29.5.2022) (להלן - **עניין חליל**). המשיב באותו עניין היה מעורב במספר אירועי הפרות סדר והתפרעויות אלימות בעיר עכו במהלך ימי מבצע 'שומר חומות'. בגזר הדין נקבע כי משני טעמים יש לחרוג מעט לקולה ממתחם העונש. אחד עסק בטעמים רפואיים והשני, הנוגע לעניינו, היה מתן משקל לכך ש"הנאשם הוא היחיד שהועמד לדין בעטיין של מכלול ההתפרעויות, מבין רבים שהשתתפו בהן" (הובא שם, בפסקה 7). באותו עניין טענת אכיפה ברחיקה נדחתה, אך נקבע כי "גם אם [המקרה] אינו מגיע כדי אכיפה ברחיקה", יש לתת לו "משקל מה בגזירת עונשו, שהרי צדק צריך להיראות בעיני הבריות" (שם).

בית המשפט העליון קבע כי הנימוק האמור אינו מצדיק סטייה ממתחם העונש וכי סטייה זו אפשרית רק משיקולי שיקום (על-פי סעיף 40ד(א) בחוק העונשין), או "במקרים חריגים שבחריגים, מטעמי צדק מיוחדים", אשר לא התקיימו באותן נסיבות (שם, כבוד השופט נ' סולברג, פסקה 14). לפיכך נקבע כי "משעה שנקבע כי אין מדובר במקרה של אכיפה ברחיקה, ואף צוין כי לא נפל פסול בהחלטת המערכת להעמיד את המשיב לדין - לא ניתן היה להתבסס על 'התנהגות רשויות אכיפת החוק' (סעיף 40א(9) לחוק העונשין) כשיקול להקלה בעונש" (שם). בית המשפט הוסיף, כי "אמנם, יתכנו מקרים בהם טענת אכיפה ברחיקה לא תשמש לביטול כתב האישום, והסעד שניתן בגינה יהיה הקלה בעונש", אך זאת רק אם טענת אכיפה ברחיקה הוכחה (שם). באותו עניין קבע בית המשפט המחוזי כי טענה זו לא הוכחה, מאחר שאי הגשת כתבי אישום נגד האחרים שהשתתפו בהתפרעות היה בשל טעמים ראייתיים. אמנם המשיב יכול היה לסתור טענה זו של המדינה, אך משלא עשה כן, נקבע כי יש לדחות את טענתו בדבר אכיפה ברחיקה (שם, פסקה 15).

אכן, כפי שנקבע בעניין **חליל**, טענת אכיפה ברחיקה מוכחת עשויה לשמש נימוק להקלה בעונש. לא אחת נקבע כי "במקרים של אכיפה ברחיקה שהוכחה, ניתן יהיה להתחשב בכך כשיקול לקולה בעת קביעת העונש" (ע"פ 8568/14 אבו ג'אבר נ' מדינת ישראל (19.5.2015), כבוד השופט א' רובינשטיין, פסקה לב (להלן - **עניין ג'אבר**). ראו גם: ע"פ 2138/13 אבו קווידר נ' מדינת ישראל (23.6.2013), כבוד השופט ס' ג'ובראן, פסקה 18; ע"פ

7659/15 הרוש' נ' **מדינת ישראל** (20.4.2016), כבוד השופט א' שהם, פסקה 35; ע"פ 2681/15 בן **שטרית נ' מדינת ישראל** (14.2.2016), כבוד השופט א' שהם, פסקה 50). לצד זה גם הודגש בכל אותם מקרים כי הנטל להוכחת האכיפה הבררנית הנטענת מוטלת על הנאשם, בעוד שנטל זה, "**אין הוא פשוט**" (עניין **ג'אבר**, שם). נראה אם כן, כי הכוונה לכך שאכיפה בררנית **מוכחת**, תוכל לשמש שיקול המצדיק הקלה בענישה, אך זאת בגדרי מתחם העונש ולא תוך סטייה ממנו (כפי שנקבע בעניין **חליל**, שם).

דומה כי הנימוק שהובא בגזר דינו של בית המשפט המחוזי בעניין **חליל**, לשם הקלה בעונשו של הנאשם באותו עניין **אינו עוסק באכיפה בררנית**, אלא בנסיבות שונות. נסיבות שעניינן התופעה שבה למרות העובדה שרבים עברו את העבירות במהלך אירוע התפרעות רב משתתפים, רק אחד נתפס או רק מתי מעט מכלל המתפרעים נתפסו. במצב מעין זה, נראה כי אף נסיבות אלו עשויות להצדיק הקלה בענישה בגדרי מתחם העונש, אך לא בהכרח מטעמי אכיפה בררנית. כך משני טעמים:

ראשית, כפי שעולה מקביעת בית המשפט המחוזי בעניין **חליל** (כפי שהובא בפסק הדין של בית המשפט העליון), ישנה אי נוחות רבה ממצב שבו מבין מתפרעים רבים שעשו מעשים חמורים, רק אחד או רק בודדים נתפסים ונענשים.

שנית, לעתים יש קושי בטענה כי נגד אחרים לא היו די ראיות ובקביעה כי על הנאשם הבודד מוטל הנטל הכבד - לעתים אף הבלתי אפשרי - להפריך טענה זו. בענייננו (וככל הנראה גם בעניין **חליל**), המאשימה טענה כי נעשו פעולות חקירה אשר לא הובילו לתפיסת מעורבים נוספים. בנסיבות אלו לא ניתן לחלוק על כך שישנו שוני בראיות כלפי המעורבים, המונע אפשרות לבסס טענת אכיפה בררנית (עניין **חליל**, פסקה 15). אולם השאלה אינה אם ישנו שוני ראיתי כנטען, אלא כפי שטען בא-כוח הנאשם בצדק, השאלות הן מדוע לא היו ראיות נגד אחרים; מה נעשה, אם בכלל, לשם איתור מי בין עשרים הפורעים האחרים אשר זרעו את ההרס המתואר בכתב האישום; כיצד יתכן שנתפסו רק בודדים מתוך כעשרים פורעים שהשתתפו בהתפרעויות, בעוד שעל-פי כתב האישום הנאשם נתפס סמוך למקום (פסקה 10 בכתב האישום המתוקן) ועל-פי טענת בא-כוחו - אשר לא נסתרה - האירועים או חלקם תועדו במצלמות.

בהיעדר מידע ומאחר שלא ברור מה נעשה, אם בכלל, לשם איתור מעורבים נוספים, לא ניתן לקבוע אם אמנם החקירה לא מוצתה כנדרש. אולם בכל הנוגע לעניין העונש שיושת על הנאשם הבודד שנתפס (או הבודדים שנתפסו), דומה כי טענת ההגנה **אינה** טענת אכיפה בררנית במובנה הרגיל. אף ספק אם נכון להטיל על הנאשם הבודד שנתפס את הנטל הלא פשוט ובדרך כלל, אף בלתי אפשרי, להוכיח כי מחמת מחדלים, כטענתו, לא נתפסו פורעים נוספים. מכל מקום, תהיה הסיבה לאי תפיסת האחרים אשר תהיה, דומה כי במצב שבו בעקבות אירוע חמור רב משתתפים נתפס רק אחד (או שניים) ורק נגדו מוגש כתב אישום, ראוי כי יינתן לכך משקל במסגרת כלל שיקולי הענישה.

27. **גזירת עונשו של הנאשם:** לנוכח כלל השיקולים, לרבות שקילת עמדותיהם של המאשימה ושל ההגנה, תוך מתן משקל גם להמלצת שירות המבחן, נמצא כי יש להעמיד את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם העונש ההולם. זאת לצד מאסר מותנה שישמש גורם מרתיע מפני חזרת הנאשם לעבור עבירות אלימות וכן לצד צו מבחן.

בהינתן העובדה שבאירוע היו מעורבים כעשרים מתפרעים אשר זרעו את ההרס המתואר בכתב האישום, בעוד הנאשם לבדו (ועוד קטין), היחידים שנתפסו והוגש נגדם כתב אישום, לא מצאתי לנכון לחייב את הנאשם לשאת לבדו בפיצוי מי מבין הגורמים שניזוקו.

גזר הדין - סיכום

28. לנוכח כל השיקולים שנדונו, עונשו של הנאשם יהיה כלהלן:

- א. **מאסר בעבודות שירות למשך שבעה חודשים.** בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות שירות, הנאשם יעשה את עבודות השירות ב'איחוד הצלה' בירושלים, **החל מיום 28.11.2022** או במועד אחר שיתואם עם הממונה על עבודות שירות וזאת בימים, בשעות ובפיקוח כאמור בחוות דעת הממונה על עבודות שירות.
- ב. מאסר מותנה למשך ארבעה חודשים. הנאשם יישא עונש זה אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירת רכוש או עבירת אלימות מסוג פשע, או ניסיון לעבור עבירה כאמור.
- ג. מאסר מותנה למשך חודשיים. הנאשם יישא עונש זה אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירת רכוש או עבירת אלימות מסוג עוון, או ניסיון לעבור עבירה כאמור.
- ד. צו מבחן למשך שנה מהיום. צו המבחן ניתן לאחר שבהתאם לסעיף 3 בפקודת המבחן [נוסח חדש], תשכ"ט-1969, הוסברה לנאשם משמעות הצו והוא הביע את נכונותו למלא אחר הוראותיו.

המזכירות תעביר עותק מגזר הדין אל שירות המבחן ואל הממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך ארבעים וחמישה יום.

ניתן היום, כ"ו באב התשפ"ב, 23 באוגוסט 2022, במעמד הנאשם ובאי-כוח הצדדים בהתאם לאמור בפרוטוקול הדיון מהיום.

**תמר בר-אשר,
שופטת**